

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/687/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207719
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3612207719.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľov 1/ E. H., bytom H., D. P. XXXX/XX, 2/ Ing. D. H., bytom H., D. P. XXXX/XX, obaja zastúpení JUDr. O. T., advokátkou so sídlom H., F. slobody XXXX, 3/ Q. H., bytom H., D. P. XXXX/XX, zastúpenej navrhovateľom 2/ proti odporcovi J., IČO: XX N. 185, so sídlom H., H. R. XXXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou D. L. T. s.r.o., so sídlom H., D. XXX/X, o určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy, o odvolaní navrhovateľov 1/, 2/, 3/ proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 21. mája 2013, č.k. 6C/147/2012-144 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Navrhovatelia 1/ - 3/ sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania- trov právneho zastúpenia vo výške 81,46 eur, na účet Advokátskej kancelárie JUDr. L. T. s.r.o., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. návrh na určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy uzatvorenej s navrhovateľom 1/ ako vlastníkom bytu nachádzajúcim sa v bytovom dome č. XXXX/XX na ulici J. P. v H. zapísanom na LV č. XXXX, k.u. H. zo dňa 12.06.2012 zamietol. Vo výroku II. zamietol návrh na určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy uzatvorenej navrhovateľmi 2/ a 3/ ako vlastníkami bytu nachádzajúcim sa v bytovom dome č. XXXX/XX. na ulici J. P. v H., zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. H. zo dňa 12.06.2012. Vo výroku III. uložil navrhovateľom 1/,2/,3/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 162,91 eur k rukám jeho právnej zástupkyne AK JUDr. L. T., s.r.o. a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že predmetom konania je návrh na určenie neplatnosti výpovedí zmlúv o výkone správy uzatvorenej s vlastníkami bytov. Po pripustení zmeny žalobného návrhu mal návrh dva žalobné petity, prvým žalobným petitom sa navrhovatelia domáhali určenia neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy uzatvorenej s navrhovateľom 1/ ako vlastníkom bytu s odporcom, druhým žalobným petitom sa navrhovatelia domáhali určenia neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy uzatvorenej navrhovateľom 2/ a 3/ ako vlastníkami bytu s odporcom. V prvom rade bolo potrebné sa vypoariadať s procesnou otázkou účasti a vecnej legitímácie. V prípade oboch žalobných petítov sa navrhovatelia domáhajú určenia neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy uzatvorenej podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Náležitosti zmluvy o výkone správy sú upravené priamo citovaným zákonom. Podľa citovaného zákona zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. V danom prípade tak ide o nerozlučné spoločenstvo, ktorého procesným dôsledkom je okrem iného i to, že procesný úkon niektorého zo spoločníkov (vlastníka bytu alebo nebytového priestoru) sa týka všetkých spoločníkov (vlastníkov bytov alebo nebytových priestorov). Dôsledky nerozlučného

spoločenstva vyplývajú z hmotného práva bez ohľadu na vôľu účastníkov. Neplatnosť výpovede zmluvy o výkone správy sa nepochybne dotýka všetkých účastníkov zmluvného vzťahu. Navrhovatelia však za účastníkov na strane navrhovateľov označili len vlastníkov dvoch bytov a na strane odporcu správcu. Rozhodnutie súdu o určení neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy by malo dopad na všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Túto skutočnosť, ako vyplýva z písomných vyjadrení, navrhovatelia nespochybňujú. Napokon, ak by súd návrhu vyhovel, bol by rozsudok v zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. záväzný len pre účastníkov konania a pre všetky orgány, nebol by však záväzný pre osoby, ktoré sa konania nezúčastnili, teda ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Takéto rozhodnutie by bolo v rozpore i so zamýšľanými účinkami návrhu. Ak by súd prijal argumentáciu, že s poukazom na rozdielne, resp. nejednotne zosúladené zmluvy oproti ostatným vlastníkom bytov uzavreli navrhovateľka 1/ a navrhovatelia 1/, 2/ s odporcom zmluvy o výkone správy individuálne, nemohlo by ísť o zmluvy o výkone správy uzavreté v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. V prípade nepodpísania zmluvy nadpolovičnou väčšinou vlastníkov v dome by taký právny úkon nebol urobený podľa zákona, a teda by šlo o neplatný právny úkon. Na určení neplatnosti výpovede z takého právneho úkonu by potom absentoval naliehavý právny záujem. Vzhľadom na zistený nedostatok vecnej legitímácie, a teda z dôvodu nesplnenia procesných podmienok, súd sa s poukazom na hospodárnosť konania nezaoberal meritom veci a nevykonal ani navrhovateľmi navrhovaný dôkaz na predloženie stanov odporcu a zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov, na ktorej bola schválená zmluva o výkone správy. Z vyššie uvedených dôvodov návrh na určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy uzatvorenej s navrhovateľom 1/ ako vlastníkom bytu nachádzajúcim sa v bytovom dome č. XXXX/XX. na ulici J. P. v H. zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. H. zo dňa XX.XX.XXXX a návrh na určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy uzatvorenej navrhovateľom 2/ a 3/ ako vlastníkami bytu nachádzajúcim sa v bytovom dome č. XXXX/XX na ulici J. P. v H., zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. H. zo dňa 12.06.2012 zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 6 ods. 1,2,3,4, § 8a ods. 1,2,3,4,5,6,7,8, § 14 ods. 1,2 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania v sume 162,91 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania bola priznaná za tieto úkony právnej služby : prevzatie a príprava - podľa § 10 ods. 1, § 14 ods.1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 60,07 eur + 7,81 eur režijný paušál; účasť na pojednávaní dňa 21.05.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. d/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 60,07 eur + 7,81 eur režijný paušál.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia 1/ - 3/, domáhali sa jeho zmeny tak, že ich návrhu bude v celom rozsahu vyhovené. Namietali, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neúplného zisteného skutkového stavu veci a nesprávneho právneho posúdenia veci. Záver súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie považovali za nesprávny, predčasný a v rozpore s dôkazmi, ktoré boli v konaní vykonané, resp. ktoré navrhovali v konaní vykonať, avšak súd ich odmietol vykonať. Dôvodili, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z predpokladu, že existuje zmluva o výkone správy, pričom tento predpoklad nekorešponduje so skutočným stavom veci. Poukázali na to, že súd nepripustil v konaní kľúčový a jediný vyžiadaný dôkaz od odporcu, aby predložil zmluvu o výkone správy za príslušný bytový dom, ktorá by jednoznačne preukázateľne potvrdila, či majú vecnú legitímáciu v konaní. Pokiaľ by odporca takúto zmluvu o výkone správy nepredložil (ani nemôže, lebo taká neexistuje), zmluva o výkone správy uzatvorená s jednotlivými vlastníkami bytov je v takomto prípade individuálne uzatvorenou zmluvou s jednotlivými vlastníkami bytov v bytovom dome a navrhovatelia sú v takom prípade „de iure“ v konaní vecne legitimovaní. Dôvodili, že odporca závažne porušuje správu bytových domov, ktoré má vo svojej správe, pričom ako dôkaz o tejto skutočnosti predložili zmluvu o výkone správy, v ktorej výpovedná doba vlastníkom bytu sa z termínu 31.12.2012 posunula do termínu 31.03.2013. To nepoukazuje na právne relevantný stav, ktorým odporca spôsobuje chaos a právnu neistotu medzi vlastníkami bytov, ani nesvedčí o jeho odbornej starostlivosti pri zabezpečovaní výkonu správy. Nejednotnosť ukončenia výpovednej lehoty u jednotlivých vlastníkov bytov svedčí o tom, že zrejme ani odporca sám nevie, aký je vlastne skutočný termín uplynutia výpovednej doby pre bytový dom. Vyslovili názor, že súd mal povinnosť z vlastnej iniciatívy zaoberať sa existenciou a platnosťou zmluvy o výkone správy, a to najmä s poukazom na fakt, že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Nesúhlasili s tým, že na strane navrhovateľov mali byť uvedení všetci vlastníci bytových domov, nakoľko v danom prípade sa jedná o nerozlučné procesné spoločenstvo, keď k založeniu takéhoto nerozlučného procesného spoločenstva by skutočne došlo až za dodržania podmienok ustanovených v § 14 zák. č. 182/1993 Z.z. V konkrétnom prípade však vlastníci bytov na

žiadnej schôdzi nikdy neschválili žiadnu zmluvu o výkone správy, čo správca nemá akým spôsobom ani doložiť. Pokiaľ odporca trvá na tom, že navrhovatelia v konaní nenadobudli vecnú legitimáciu, nič mu nebráni v tom, aby v rámci odvolacieho konania takéto tvrdenie preukázal doložením existujúcej jednej zmluvy o výkone správy za príslušný bytový dom, schválenej podľa náležitostí § 14 zákona. Dôvodili, že žiadne zmluva o výkone správy predpísaným spôsobom schválená nebola, bolo povinnosťou odporcu túto skutočnosť vyvrátiť, čo mal súd požadovať, a to predložením dôkazu. Tým by sa automaticky vyjasnila aj otázka vecnej legitimácie navrhovateľov, pretože je preukázané, že jedna zmluva o výkone správy za bytový dom neexistuje a „de iure“ zmenou petitu žaloby pristúpili „de facto“ k tomuto kroku z donútenia vzhľadom na existujúci právny stav. Vytýkali súdu prvého stupňa, že nezaujal žiadne stanovisko k predloženému výpisu z obchodného registra o nesúlade údajov o príslušných osobách uvádzaných odporcom a údajmi vedenými o týchto osobách v obchodnom registri. Tieto osoby sú súčasne podpísané aj na výpovediach zmluvy o výkone správy, čo z tohto právneho úkonu robí neplatný právny úkon práve z dôvodu, že výpoveď je podpísaná osobami, ktoré na to oprávnené neboli, resp. spôsobom, ktorý nie je v súlade s obchodným registrom. Vzhľadom na to, že neexistuje zmluva o výkone správy schválená na schôdzi vlastníkov nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov, mal súd z úradnej moci aj bez návrhu vzhľadom na okolnosti prípadu zrušiť takéto neplatný právny stav - individuálne uzatvorené zmluvy o výkone správy a nariadiť správcovi predloženie novej zmluvy o výkone správy v súlade so zákonom a vzhľadom na konštatované súčasne zrušiť aj samotnú výpoveď správcu. Súd prvého stupňa nepripustením kľúčového dôkazu o existencii zmluvy o výkone správy za bytový dom „de facto i de iure“ nepriamo vytvára správcovi vhodné podmienky k tomu, aby pri uzatváraní zmluvy o výkone správy naďalej mohol pokračovať v porušovaní zákona č. 182/1993 Z.z. V prípade, ak odvolací súd vo veci samej potvrdí prvostupňový rozsudok žiadali, aby v časti výroku o trovách konania odvolací súd za použitia § 150 O.s.p. rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa považovali tú skutočnosť, že podaním návrhu sa snažili len o odstránenie právneho nedostatku, ktorý svojím konaním spôsobil bezdôvodným podaním výpovede zmluvy o výkone správy sám odporca. Nakoľko ostatní vlastníci nemali záujem o súdne konanie, a to napriek preukázateľnému pochybeniu pri zmluve o výkone správy zo strany správcu, ocitli sa v bezvýhodiskovej a neriešiteľnej situácii. Javilo by sa preto nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi, aby za protiprávne konanie správcu, znášali sankciu v podobe povinnosti nahradiť odporcovi trovy konania.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov 1/ - 3/ uviedol, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne a právne s právny. Mal za to, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe ktorého vydal správne rozhodnutie. Prvostupňový súd postupoval správne i v tom, keď v súlade so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania v dôsledku nesplnenia základných procesných podmienok sa nezaoberal meritom veci. Ďalej uviedol, že aj v prípade, keby pripustil existenciu a platnosť „individuálnych“ zmlúv o výkone správy, čo považuje za nesprávny výklad zákona, bolo by potrebné návrh navrhovateľov zamietnuť, nakoľko uvedenie nesprávneho dátumu uplynutia výpovednej lehoty vo výpovedi, na ktorú skutočnosť navrhovatelia poukazovali ako na dôvod neplatnosti, nespôsobuje neplatnosť výpovede. Neobstojí ani tvrdenie navrhovateľov, že výpoveď nebola podpísaná osobami oprávnenými konať v mene odporcu. Obe osoby, ktoré výpoveď podpísali, boli riadne zvolené do svojej funkcie v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a ustanoveniami Stanov odporcu. Ako dôkaz predložil súdu opravné uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. Exre 151/2013 zo dňa 07.08.2013, potvrdzujúce kompetenciu príslušných osôb podpisujúcich výpovede. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 81,46 eur za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov 1/, 2/,3/ nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na tom právnom názore, že návrhu navrhovateľov na určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy nemožno vyhovieť z dôvodu nedostatku vecnej legitimácie navrhovateľov, a teda z dôvodu nesplnenia procesných podmienok s poukazom na skutočnosť, že v danom prípade vlastníci bytov, ktorí majú uzatvorenú s odporcom zmluvu o výkone správy podľa zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov tvoria

nerozlučné procesné spoločenstvo. Dôsledky nerozlučného spoločenstva vyplývajú z hmotného práva bez ohľadu na vôľu účastníkov. Procesným dôsledkom nerozlučného spoločenstva je okrem iného i to, že procesný úkon niektorého zo spoločníkov (vlastníka bytu alebo nebytového priestoru), sa týka všetkých spoločníkov (vlastníkov bytov alebo nebytových priestorov). Neplatnosť výpovede zmluvy o výkone správy sa nepochybne dotýka všetkých účastníkov zmluvného vzťahu. Navrhovatelia však za účastníkov na strane navrhovateľov označili len vlastníkov dvoch bytov a na strane odporcu správcu. Rozhodnutie súdu o určení neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy by malo dopad na všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Napokon, ak by súd návrhu vyhovel, bol by rozsudok v zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. záväzný len pre účastníkov konania a pre všetky orgány, nebol by však záväzný pre osoby, ktoré sa konania nezúčastnili, teda ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Takéto rozhodnutie by bolo v rozpore i so zamýšľanými účinkami návrhu. Vzhľadom na zistený nedostatok vecnej legitímácie a teda z dôvodu nesplnenia procesných podmienok, súd prvého stupňa sa nezaoberal meritom veci s poukazom na hospodárnosť konania a návrh navrhovateľov ako nedôvodný zamietol.

Odvolačný súd tento právny názor súdu prvého stupňa považuje za správny, v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku podľa § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľov 1/, 2/, 3/ uvádza nasledovné:

Predmetom konania v danej veci bolo určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy, uzatvorenej s navrhovateľmi 1/, 2/, 3/ ako vlastníkami bytu a s odporcom ako správcou bytového domu. Zo zmlúv o výkone správy uzatvorenej medzi navrhovateľmi 1/,2/,3/ a odporcom nepochybne vyplýva, že tieto boli uzavreté podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších zmien a doplnkov. Navrhovateľka 1/ je vlastníčkou bytu č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX na ul. J. P. v H., zároveň je podielovou spoluvlastníčkou na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu. Navrhovatelia 2/, 3/ sú podielovými spoluvlastníkmi každý v podiele 1-ice bytu č. X, nachádzajúceho sa v bytovom dome súp. č. XXXX na ul. J. P. v H., zároveň sú podielovými spoluvlastníkmi na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX. Odporca ako správca bytového domu zabezpečoval v bytových domoch súp. č. XXXX a XXXX výkon správy v zmysle zákona č. XXX/XXXX Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. V mesiaci jún XXXX odporca doručil navrhovateľom 1/,2/,3/ a ostatným vlastníkom bytov v bytových domoch súp. č. XXXX a XXXX výpoveď zmluvy o výkone správy. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak má byť určená neplatnosť výpovede zmluvy o výkone správy uzatvorenej podľa zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, konania sa musia zúčastniť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. Vlastníci bytov a nebytových priestorov sú spolu s navrhovateľmi účastníkmi jedného právneho vzťahu, predmetom ktorého je výkon správy. Všetky následky vyplývajúce z tohto zmluvného vzťahu sa týkajú všetkých vlastníkov bytov, ktorí sú zároveň spoluvlastníci na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu. V prípade, že účastníkmi konania na základe predmetného určujúceho návrhu nie sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, rozhodnutie, ktoré by malo byť v konaní vydané, by nemohlo byť záväzné aj pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neboli účastníkmi konania (§ 159 ods. 2 O.s.p.). Keďže ukončenie výkonu správy výpoveďou zo strany odporcu ako správcu bytového domu sa týkalo celého bytového domu, konania sa musia zúčastniť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. V danom prípade tak ide o nerozlučné spoločenstvo v kontexte zákona č. 182/1993 Z.z. Za situácie, že navrhovatelia v konaní neoznačili ako účastníkov všetkých vlastníkov a spoluvlastníkov predmetného obytného domu, rozhodnutie vo veci by nebolo záväzné pre všetkých vlastníkov a spoluvlastníkov bytového domu. Vzhľadom na nedostatok vecnej legitímácie, keď účastníkmi konania nie sú všetci, ktorí nimi podľa hmotného práva musia byť, bol záver súdu prvého stupňa o neopodstatnenosti návrhu navrhovateľov vecne správny. Z uvedených dôvodov odvolacie námietky navrhovateľov 1/, 2/, 3/, že odporca uzavrel s jednotlivými vlastníkami bytov nejednotne zosúladené zmluvy o výkone správy a neexistuje jedna zmluva o výkone správy za príslušný bytový dom nemali na vecnú správnosť napadnutého rozsudku žiadny vplyv. Nedostatok vecnej legitímácie bol dôvodom vedúcim k zamietnutiu návrhu, preto sa odvolací súd podrobnejšie nezaoberal ďalšími odvolacími námietkami navrhovateľov. Rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo vecne správne aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vychádzajúc zo zásady úspechu odporcu v konaní. Pokiaľ navrhovatelia 1/, 2/, 3/ v podanom odvolaní žiadali zohľadniť okolnosti danej veci a odporcovi nepriznať náhradu trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p., odvolací súd po preskúmaní veci nevzhladol v danej veci dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania odporcovi. Okolnosti uvádzané navrhovateľmi,

že podaním návrhu sa snažili len o odstránenie právneho nedostatku, ktorý svojím konaním spôsobil bezdôvodným podaním výpovede zmluvy o výkone správy sám odporca, nie sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, ktoré by opodstatňovali rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa §224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi priznal uplatnenú náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu (§ 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení), vychádzajúc z neurčitej hodnoty veci á 60,07 eur, režijný paušál 7,81 eur, 20% DPH 13,57 eur, spolu 81,46 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.